

ромахъ.

(Истый.)

293. Скъперть не е господарь на имота си, нъ той е нему господарь. *Біонъ.*

294. Съко състояніе въ живота си има и хубавѣтъ и грозѣтъ странѣ; разумный намира първѣтъ, пакъ е съкогы задоволенъ, а безумный — другѣтъ, пакъ е въ сичко крайно незадоволенъ. (Истый.)

295. Скъперникътъ и раскошникътъ живѣтъ тѣй, като да сж *контрактъ* сключили съ смъртътъ; пръвый за дългъ, а вторый за краткъ срокъ. *Аезилай.*

296. Съдружеството и прѣтелството на по-голѣмо число человекъ, не е друго нѣщо, освѣнъ корыстолюбыва търговія, която трае до тамъ, до гдѣто е за потребѣ.

297. Сичкыты человекескы длѣжности сж заключавать въ двѣты тыя правила: предай ся на волѣтъ Божіѣ, и прави добро на ближныя си. *Честерфилдъ.*

298. Съкой може да съгрѣшава; нъ разумный си поправя погрѣшкыты, а безумный у порствува въ тѣхъ. *Цицеронъ.*

299. Смъртъта е най-праведна; богатъ былъ, или сиромахъ, та не бара. (Истый.)

300. Суетолюбивый обыча само оныя, които му ся чудять; пакъ разумный оныя на